

Žesus jo swojo Bože ťchogowězene ťjawik tež psches to, až won swojo nutťch-ťchegneie do Jerusalema juž dlužo perwej jo dať ťapowedaťch.

Pscheto tať jo ten profejta Zacharias (9, 9) pėsch hundred lět perwej wot togo swěsczował a groniť: „Powedaťcho tej žowze Zion: Glědaj! twoj kral pschizo ť tebe miloscziwcy a ťejžy na woťłowe a na žrebeschu teje ťchě-žarneje woťłowcy. Kať pať jo ten profejta mogli taťe pschichodne ťchojenie tať dlužo předkluwen a tať naťoť hopiťaťch? to jo won jano mogli žyniťch psches to ťjawenie togo Kristuťowego ducha. Pscheto wono ťejo niťula žedno swěsczowaně ť žłowezneje wole předkpschinaťone, ale te ťwěte Bože žłoweki ťu gronili, goťone wot togo ťwětego Ducha. A tať jo Žesus tež ťtym swojo Bože ťchogowězene hopo-ťasať. Pěťch a te druge huťniki maju togodla pschawě, gaž ť ťnomu žěju (Jan. 16, 30): „Kněžo! ty wěťch ťchytne wězy.“

D Žesu, žo deb wostaťch?
 Ty ťchytne wězy wěťch!
 Žo troťcht ja mogat dostaťch,
 Gab tebe ťeťťek měťch?
 Ža wěm, až ty mě ťnajoťch,
 Ty, kral tych boloscžow,
 A twojim bratťcham dajoťch
 We wťchych ťťchachotach ťchow.

II. Ten ť swojej ťmierschi duzy Žesus jo swoju Božu ťťchabnoscz tež ť drugemu ťjawik psches swoju Božu ťchogomoz.

Žesus jo swoju Božu moz hopoťasať nad teju huťchobu teju huťnikowu, až wonej tať gotowej běťchtej, jogo pschifaťni huwjaťcz.